

get af den forlangte Sum, berøver man disse Folk netop det Bedste, den private Hjælp, som de skulle have ved private Lærere, og saa kan det, der er tilfjettet ved den hele Sag, meget let aldeles gaae tabt. Det er vistnok mange af de ærede Medlemmer bekendt, hvor gavnlig denne Understøttelse har virket i forskjellige Retninger, og jeg antager ogsaa, at Flere af de ærede Medlemmer kjende bestemte Exempler herpaa. Jeg skal tillade mig at anføre et Exempel, som jeg kjender. En Landsbyskolelærer — jeg skal naturligviis ikke nævne hans Navn — har i Løbet af et Par Aar flere Gange haft en saadan Understøttelse til at uddanne sig i Sang. Han er selv temmelig musikalisk, har et godt Øre for Sang og har tillige megen Energi og Driftighed til at udbrede de Kunnskaber, han har faaet. Nu er der netop i den Egn, hvor han er ansat, en temmelig talrig Skolelærerforening, som holder Møde, jeg troer, een Gang om Maanedens. Der har denne Lærer vidst at bibringe de andre Lærere en lignende Interesse for Sang, saa at de, naar de samles, anvende en Deel af den Tid, hvori de ere sammen, til at indøve deels Konventpsalmer, deels andre Psalmer, og saaledes har han ved sin Dydighed og ved den Tillid, de sætte til ham, virket overordentlig gavnligt paa de andre Lærere, saaledes at de udbrede den Kunstskab, de hos ham have faaet, og den Interesse, han har bibragt dem, i en videre Kreds, udbrede og forbedre den deels i Kirken, deels i Skolen, og derved paa en middelbar Maade i Hjemmet. Saaledes har denne ene Lærer vistnok gjort fuldkommen Fyldest for den Underviisning, han har havt. Vi maae erindre, at den Frugt, som høstes paa denne Maade, ikke kan veies og tælles paa sædvanlig Maade, den maa vurderes efter en ganske anden Maalestok. Jeg er derfor overbevist om, at denne Foranstaltning er en overordentlig heldig Idee, som vi skulle søge at holde fast ved. Vi faae saa sjældent saadanne heldige Ideer (Tscherning: Hør!), og derfor troer jeg, at Frugten deraf ikke bør tabes. Der anvendes paa Almueskolevæsenet overordentlig store Summer, men denne mindre, denne forholdsviis lille Sum indtager ganske vist en værdig Plads ligeoverfor disse store Summer.

Jacobsen: Jeg har begjæret Ordet i Anledning af det Foredrag, vi igaaar hørte af den høitærede Konseilspræsident som forhenværende Kultusminister. Jeg skal ikke dvæle ved de Bemærkninger, han fremsatte med Hensyn til enkelte Udtryk i Udvalgets Betænkning, det er Noget, jeg vil overlade til Udvalgets høitærede Ordfører, forsaavidt han finder Anledning dertil, men jeg skal i Almindelighed udtale min Anerkjendelse af det varme og veltalende Foredrag, som vi hørte af den ærede Minister, og som vidnede om en levende Interesse for den Gjenstand, det dreiede sig om, Viborg Domkirkes Gjenopbyggelse, og jeg vil oprigtig tilstaae, at det Indtryk, jeg modtog af dette Foredrag, var saa stærkt, at det maastee vilde have revet mig med, hvis jeg ikke iforveien havde haft Leilighed til nøie at overveie denne Sag, og dersom jeg ikke selv havde havt at gennemkæmpe en Kamp imellem min, jeg tør sige lige saa levende Interesse for vore historiske Minder og Bygningskunstens skjønne Værker, hvortil denne Kirke hører, og paa den anden Side min Overbeviisning om, hvad jeg skyldte min Stilling som Folkerepræsentant. Jeg har ved en omhyggelig Prøvelse af de Oplysninger, der ere blevne os forelagte, ikke kunnet komme til det Resultat, at jeg kunde forsvare at tilraade Thinget at gaae ind paa en Bevilling af det Laan, der til dette Værk er forlangt i Finantsloven. Den høitærede Minister udtalte en, som jeg er forvisset om, fuldkommen oprigtig Overbeviisning om, at den Sum, som der vil blive Tale om, nemlig 300,000 Rd., vilde kunne forrentes og afbetales ved de Tilskud, som man kunde gjøre Regning paa fra de øvrige Kirker, der eie sig selv og have privat Formue. Jeg troer imidlertid ikke, at denne den ærede Ministers bestemte Overbeviisning er gaaet over paa noget eneste Medlem af Udvalget. Jeg for mit Vedkommende maa tilstaae, at det ikke har kunnet lykkes mig at komme til denne Overbeviisning. Rente og Amortisation af 300,000 Rd., som ganske vist er det Mindste, hvorom der kan blive Spørgsmaal, er 18,000 Rd. om Aaret, og jeg seer af Forslaget, at det Høieste, man har kunnet bringe ud af disse Kirker, har været 16,000 og et Par Hundrede